СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

Подається до відома всім тим товаришам, що колектували і жертвували на політичних вязнів в Східній Галичині, що через брак місця в ґазеті ми не поквітовували імен жертводавців вже через якийсь час. Однак ми просимо товаришів колекторів і жертводавців бути терпеливими, а всі поквітовання будуть поміщені в однім з найблищих чисел "Укр. Роб. Вістий".

З декотрих місцевостей товариші звертаються до нашої редакції за "Воркером", орґаном Робітничої Партії Канади. Наша редакція отримує "Воркер" лише для свого ужитку і висилати його товаришам не має спромоги. Ми радимо цим товаришам звертатися впрост до редакції "Воркера" в Торонто. Адресу редакції і услівя передплати товариші знайдуть в оголошенню, поміщенім на иншім місци цего числа "Укр. Роб. Вістий".

ЯК ПОЛІЦЯ КРУЛЄВСТВА ПОЛЬСЬКОГО У ВАРШАВІ ОХОРОНЯЄ "АМЕРИКАНЦІВ" ВІД ЗЛОДІЇВ.

Вінніпеґ, Ман.

Я переживав в Злуч Державах через чотирнайцять літ. Коли я отримав лист з Галичини, що мої родичі померли і на господарці не осталося нікого, я задумав поїхати на свою "вітчину" і стати там господарем. Я приїхав до Ґданьска. Всі ми, "Американці", мусіли їхати до Варшави, бо там у Варшаві поліція "паньствова" мала нас навчити, як ми маємо заховуватись в "крулевстві польскім" і як маємо остерігатись злодіїв. Коли ми прибули до Варшави, поліція настрашила нас злодіями і сказала, що всі гроші ми маємо зложити в поліції, бо нас в дорозі можуть зрабувати. Єсли-ж ми зложимо гроші в поліції, так вона вишле нам їх через банк на призначений адрес. Коли ми не хотіли на се пристати, нам сказали, щоби ми показали всі свої гроші, а як хто не покаже, то всі гроші будуть ревідувати і єсли найдуть більше, як показано, то відберуть. Так ми були змушені показати всі свої гроші. Відтак поліція зачала стягати з нас протокол. Як хто довго був в Америці, чи має американські папери і хто не має американських паперів, то питали чи вже хочемо остати в "крулевстві польскім" і чи ми любимо "крулевство польске", чи любимо польскі марки і т. д. Відтак нам сказали, щоби ми всі доляри виміняли на польскі марки, бо тут є польська держава і доляри не курсують, лише марки. Я сказав, що я не думаю тут довго бути і зробив великий опір. Я сказав, що долярів не дам виміняти але зглядом того, що як то кажуть, я "пів-русина" а "пів-поляка" (батько був Поляк, а мати Українка), так мій опір був дончого, бо поліція на мене добре накричала і сказали мені: "пан повинен би встидатися. Пан повинен бути порядним Поляком, таких людий, як пан, нам тут потрібно, щоби помагали своїй вітчині. А коли пан не хоче розміняти долярів, так пан мусить заплатити податок 50 долярів. Це піде на зміцнення польської републики". Я опирався, але коли прийшло до крутого, я мусів дати 30 долярів, щоби вирватись з їх рук. Коли я заплатив 30 долярів то "шановні пани" сказали мені, що мені в дома на домашні розходи потрібні польські марки а не доляри.

Так розміняли мені 200 долярів і відпустили. Коли ми (нас був гурт) прийшли на стацію, там приступив до нас якийсь панок і запитав відки ми їдемо. Ми сказали, що з Америки. Панок сказав, щоби ми остерігались злодіїв і показав нам на написи на стіні. Там було понаписувано, стережіться злодіїв. Ми почали читати, коли оглянулись, то вже за одним пакунком і слід пропав. Пішли ми купувати білети кождий до своєї місцевости, але через брак поїздів (поїзди корсують дуже рідко), на стації був такий здвиг, що не можна було пропхатись, люди за білетами становилися в довгі ряди, і через великий стис я втратив поїзд. Мені приходило ся чекати 8 годин на другий поїзд. Мені захотілось їсти, а я не знав кого запитати, бо часом щоби не натрафити на злодія. Я по американському звичаю запитав якогось поліцая, сержанта, який мав по дві звіздки на конвнірци. Поліцай радо згодив ся мені показати ресторацію, але що я мав велику валізку і мені не випадало брати її з собою, так той поліцай сказав, що я можу зіставити її на місци, і він поставить варту. Поліцай припоручив другим своїм колеґам доглядати мою валізку і ми пішли до ресторації. Отож я того собачниха ще й чагодував, а коли ми прийшли на місце, де був мій пакунок, я "добродієви" сердечно подякував і ми розійшлись. Подивив ся я до свого пакунка, а там вже половина вартнійших річей була "сконфіскована", і з тим поїхав я до своєї "вітчини" в Галичину.

Тут я зобачив велику крізу. Люди напів голі, обідрані і голодні, нема за що купити їсти і нема що продати. Заробити нема де, як прийдуть жнива, то люди йдуть до пана жати за пятнайцятий сніп. Жне чоловік від сходу до заходу сонця і заробить пять або шість снопів, бере на плечі і несе до дому. Того зарібку буває дуже мало, бо як люди всі збіжуться тай нестане тих жнив на три дні. Бараболі копають за вісімнайцяту чверть, так що за два дні тяжкої праці ледво що заробить одну чверть бараболь. Шляхта не звертає уваги на сю крізу, тільки накладає на селян податки по шість разів на рік. Податок ґрунтовий, податок доходовий, податок военний, податок приналежности, все що тілько можуть видумати. Ще й до того плати данину, давай на військо, давай на отримання жандармерії, а тут чоловік сам гине з голоду. І хоч в осени збере що троха з поля або заробить на панськім лані, то і те зреквірують, заберуть до послідного. Ті, що ані зерна не мають свого, тілько те, що заробляють на панськім лані, мусять віддати, нема змилування хоч ти лягай і гинь. Одна бідна вдовиця, що сама загибає з голоду зі своїми дітьми, тілько тим жиє, що заробить, бо поля має всього пів морґа, заробила на панськім лані пів чверти жита, то і те зреквірували. Не поміг плач бідної вдовиці, бо то було на отримання жандармерії. Коли селяне ставлять який протест, так зараз насилають уланів, а ті вже по свому обичаю усмиряють селян, заберають що можуть, як то було підчас конскрипції. В декотрих селах селяне не хотіли вписуватися до конскрипції, так туди наслали війська, жовніри збиткувалися над селянами, били катували. Великий був терор по селах, а жовніри "господарили", забирали збіже, полотна, убрання, кури, качки, гуси, свині, брали все, що тілько могли зарвати. Таке робилося в Таниві, в Конюхові і в Розгірчу, стрийського повіту. В Розгірчу і війт помагав рабувати, без винятку, чи є в кого поле чи нема, він казав давай, мусиш дати. Війта вибрав дідич без жадних виборів, свого слугу, що неуміє ні читати, ні писати. Громада запротестувала проти такого війта і внесла заяву до староства, що війт є неграмотний, щоби староство позволило на вибори другого війта. Староство на вибори не позволило, а що війт неграмотний, староство надало директора над війтом. Директором є шкільний учитель, Поляк і тепер той директор робить що хоче з громадою. Захочеться йому поїхати до міста на ярмарок, давай йому форшпан. Закупив клепкові дрова в панськім лісі на гандель і зажадав, щоби люди вивезли йому ті дрова з ліса і відставили до міста без жадної плати, бо він є ґмінний урядник і не можна йому на се відмовити. Прийде жандарм і давай йому форшпан, прийде якийсь волоцюга, що і не знати що він за один, давай йому форшпан. "Директор" зажадав від громади, щоби громада прилучила йому два морґи громадського пасовиска до його саду, який граничиться з тим пасовиском і громада мусіла на се пристати. І той "директор", який є і учителем, замість учити дітий, займаєся господаркою і коли діти прийдуть до школи то школа завсігди замкнена. Тепер богато дітий перестало ходити до школи і хоть декотрі родичі посилають своїх дітий до школи, то той "учитель" отворить тоді школу, коли йому подобаєся. Прийде до школи, вибере собі здібнійших дітий і заставляє до своєї роботи. От такі то порядки в Галичині під польською шляхтою та такі вони і в самій Польщі.

Не подумайте, що польська шляхта знущається тілько над Українцями. У неї нема перебору — Українець чи Поляк, єсли щось спротивиться і не захоче дари фіру на форшпан, то так само дістане кольбу в бік, як і Українець. Реквірують і обкрадають однаково, як Українців так і Поляків, я, як Поляк по батькови, думав, що як приїду до Польщі, то на мене будуть звертати троха увагу. А то показалось наоборот, тут богато було таких подібних і "щирих Поляків", що поприїзджали з Америки і думали в Польщі зробитися великими господарами, а приїхали до Польщі і тут їх зрабували і тоді ті бідаки шукали якогось виходу, щоби назад дістати ся до Америки, так само як і я. Тут зі мною їхав до Канади один Поляк, він робив в Брітіш Колюмбії в копальні вутля через довший час. Він менї росказував, що призиз до Польщі три тисячі долярів і в Польщі мав купити млин, садибу і пять морґів землі. За один тиждень його побуту в Польщі напали на него в ночи чотири бандити, звязали йому руки і ноги а жінці казали, щоби мовчала, бо наколи буде кричати так дістане кульку в лоб, сказали, щоби він віддав всі гроші. Кажуть, ти заробляв гроші в Канаді, а ми били ся за "вітчину". Так його жінка з двома бандитами мусіла піти до куфра і віддала всі гроші. Отак то "Американці" доробляються в "крулевстві польськім". Я тепер приїхав до Америки і думаю, що я другий раз на світ народився, так мені далася Польща в знаки за один рік. І тепер я мушу наново працювати на ті гроші, що я завіз до Польщі і тепер буду мати памятку до самої смерти, що я був в "крулевстві польськім". Перестерігаю других "Американців", щоби невідважилися їхати до хрупевства польського.

А. Тисовскі.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти"!

РОБОТА ФАРМЕРСЬКИХ ПОСЛІВ В АЛБЕРТІ.

Іннісфрі, Алта.

Пословиця каже, що кінець діло покаже, так воно і правда.

Фармері в Алберті думали, що вже буде кінець біді, коли вони виберуть фармерське правительство. Однак, так воно не сталось, фармерські посли замість старатись поліпшити долю рільника, вони ще більше її заострюють. Кожний голосуючий був 18. липня 1921 р. того переконання, що коли вдасть ся вибрати фармерське правительство, то воно дійсно поліпшить долю фармера-робітника. Воно поліпшило, тільки не фармерови-робітникови, але само собі, побираючи гарну суму гроший за посольські крісла. Фармерські посли (правильно має бути — осли) провадять гойне життя, а про фармера і робітни ка вони цілком забули і числитись з ними не хотять, але обіцяють фармерам, що стараються поліпшити фармерські відносини. Я мав нагоду бути на фармерській конвенції в Келґари, котра почалась 16. січня, а скінчилась 20 січня 1922 року. Отож я мав нагоду послухати їх обіцянок, бо на конвенції були і фармерські посли і міністри. Коли я переслухав всї балачки пятьдневої конвенції, то був переконаний, що тепер дійсно маємо ідейних людий в парляменті. Коли прибув до дому, я переконував сусідів і дооколичних людий, що аж тепер доля фармера в дорозі до поліпшення. Я казав людям, що будемо мати сего року збіжеву раду, себто "Wheat Board". І чекали наші фармері на той "Wheat Board" цілий рік і не дочекались. Рік перейшов, а збіжевої ради як не було, так і нема. Аж тут впав мені під руки один назадницько-поступовий часопис і там читаю, що премієр Ґрінфілд буде знова старатись завести на 1923 рік збіжеву раду. Виходить, що ти фармере жий надією.

Як помогло фармерське правительство фармерам фінансово? Коли фармері вдались з проханням до правительства, то воно сформувало так звану "Провінціональну Позичкову Касу". В такій запомоговій касі може зичити лиш той, котрий є членом товариства тої каси і вкладав по $30.00 долярів кождого року протягом через пять років, або $150.00 долярів згори і в той час може зичити гроші і позаплачувати свої дрібні довги, будучи винен лише в однім місци. Коли увійшов сей закон в життя, о котрий фармер винен був до якогось банку, то сейчас його натискали віддати, бо довше чекати не будуть і справляли бідного фармера, а то й примушували, щоби зичив в провінціональній касі і віддав їм чим скорше. Подумав бідний фармер, що може так і добре, як то кажуть, позбувся пархів і заразився коростою. Так бідний фармер як був в довгах так і на дальше позістав в них. Одно треба сказати, що "фармерський ґовернмент" дав повну "автономію" докторам в Алберті. Тепер не вільно похоронити помершого, поки доктор його не огляне і трафляється, що тіло помершого знаходиться не похоронене чотири дні, поки доктор прибуде, а часами помершого везуть до місточка і в місточку доктор оляне тіло умершого і в той час дає позволення похоронити, сказавши собі солоно заплатити. І такий тепер порядок, що коли би хто в родині будь-що троха захорував, то вже треба повідомити доктора, бо інакше чекає грошева кара за переступ закона. А таких випадків було коло нас много. Такий випадок трафився в сій околиці сего місяця. В одного фармера захорував пятьлітний хлопчик, а що батько сего хлопця дуже убогий, то не мав спромоги покликати лікаря. Невдовзі хлопець помер. Коли батько помершого хлопця старав ся дістати позволення від доктора, щоби тіло помершого похоронити, то доктор йому відмовив, кажучи, що не може сего зробити, бо не мав нагоди видіти на яку хоробу померший хорував, а дальше каже, що мусить писати до якогось там ніби то інспектора і як той позволить, то вже буде можна хоронити помершого хлопця. І чекав той фармер аж чотири дні, поки дістав позволення похоронити помершого. І так наші фармері визискувані на кождім кроці і не мають перед ким свою кривду висказати. "Наші" посли кажуть, що не знають що фармерам якраз треба.

І подумаймо, товариші фармері, та-ж ті наші посли перед двома роками переживали ту саму недостачу що й ми переживаємо тепер. І так скоро забули! Дуже мені дивно, що так скоро можна всьо забути.

Товариші фармері! Та-ж сі люди, з котрих складаєся нинішний албертійський парлямент, тому два роки назад робили ту саму роботу, котру ми робимо тепер, нпр., коло безрогів ходили, корови доїли, орали, молотили, а тепер кажуть, що не знають, що фармерам треба. Дуже мені дивно не забули-б обставин фармера в теперішню хвилю.

Товариші фармері! Ми стараймось на пізнійше докучати фармерським послам, а особливо впоминаймось, щоби їх обіцянки будь що троха сповнялися.

Петро Франчук.

Плейзент Гом, Ман.

Пару років тому назад збудували тут фармері "Народний Дім" коло школи Плум Річ, але і до нині він ще не докінчений і, розуміється, не буде докінчений. Заряд того дому дуже добре "господарить". Цілу минувшу осінь аж до теперішного "посту" справляли в домі танці та гульки для молодіжи і коли не коли якебудь представлення. А після представлення, або підчас танців поза домом в ночі торгували самогонкою і до того "просвітились" і молодіж "просвітили", що недавно тому попили ся і побили до безпритомности Гаврила Шибінського, якого відтак, завезли до дому. Правда, він також був пяний. Деморалізація йде повним ходом. Ся зграя в своїй заїлости до мене за те, що я говору їм правду в очі, старає ся мене оклеветати і для сего вживає місцевого анальфабета І. Долі та натрюождує його проти мене. Навіть дійшла до того, що хоче тягти мене до суду за "образу гонору". Хваляться, що єсли висудять щось з мене, то віддадуть на "Народний Дім". А той дурень скаче, як теля на шнурку і тішить ся що дурненький. А горільчано-патріотична зграя піддає йому охоти, що мовляв, аж тепер ми знищимо большевика, будемо дерти з него паси від ніг аж до голови. Так, так панове горілчані-патріоти, тіштеся, що аж тепер докінчите свій "Народний Дім", а я сим анї крихітки не журюся, бо знаю з ким маю до діла. Мені жаль для такого дранття як ви сторінок "Укр. Роб. Вістий", але я хочу показати товаришам фармерам і робітникам, яку робо ту роблять ті наріоти, що читають "Укр. Голос", "Кан. Фармер" і Кан. Українець". Шкода тільки, що далеко до Тарнова, то Петлюра мав би з них потіху, бо він тепер якраз остався без бандитів. А такі тепер для него пригодились би. Він уоружив би їх за польські марки, післав би їх на Радянську Україну, а там селяне навчили-б їх буками розуму.

Іван Рога.

ВІДОЗВА ДО ЧЛЕНІВ СТОВ. У.Р.Д. В САСКАТУНІ.

Саскатун, Саск.

В неділю, 4. лютого с. р. відбулися місячні збори філії Стов.У.Р.Д. в Саскатуні, на котрих рішено, щоби так місцеві, як і позамісцеві члени зложили свої членські вкладки на 1923 рік не дальше як до 30. марта с. р. Ті члени, котрі находяться в критичнім фінансовім положенню і не можуть зложити своїх вкладок до того часу, можуть бути увільнені на довший протяг часу коли зголосять ся до заряду відділу і подадуть причину чому не можуть виповнити вкладок. Сю відозву ухвалено для того, щоби знати дійсно яке число робітників і робітниць належить до організації в Саскатуні.

Тож памятайте товариші робітники і товаришки робітниці, що наше місце в робітничій організації, а не в инших, бо тільки в робітничій організації ми маємо нагоду черпати науку і освідомляти себе в пролетарськім дусі. І чим більше робітничі ряди будуть зростати, тим скорше ми дійдемо до нашої цілі, тим скорше ми знищимо сей гнилий, буржуазний лад, а на його місце заведем новий лад — лад братерства і любови, де не буде паразитів, поневолюючих і поневолених, а будуть всі рівні — всі працюючі.

Т. Кобзей, секр.

Ангусвід, Ман.

Дорогі Товариші!

Ви питаєте, чи наш сусід читає "Укр. Роб. Вісти". Наш сусід читає "Вічного Жида" і "Лиса Микиту" і хвалиться, що має того "лиса" аж в трох томах. А коли скажеш йому що про "У.Р.В.", то він аж підскочить. Дуже боїться, щоб не зробити його большевиком. Часами стараюся доказати їм (сусідам) про просвітну роботу товаришів в инших місцевостях, то і слухати не хочуть. Вони мають свою "просвіту" довкола "батлі". Як зійдуться кількох кумів та як пічнуть дудлити самогонку — ото, то "комуна", — кажуть. Цілу ніч так "просвічуються", а над ранком починають зводити порахунки: один хапає за кілок, другий за орчик і молотять один другого, аж по фармах луна йде. Є тут також пару латинників, але вони кажуть, що вони Поляки, хоч по польськи і говорити не уміють.

Е, та що й казати. І Українці і Поляки тут одні від других не втікли. Самогонка загладила між ними національні ріжниці.

Фармер.

Брул Майн, Алта.

Помими всяких переслідувань робітничого руху тутешними майнерськими компаніями, заходом свідомих товаришів при кінци минувшого року удалось зорґанізувати в цій місцевости відділ Стов. У.Р.Д., який на початок почав дуже гарно розвиватися. До сього часу відділ числить 32 члени і є вигляди, що в найблизшій будуччині членство відділу о много збільшиться.

Перед з'їздом до нашої місцевости прибув бувший член Стоваришення, якого вибрано делеґатом від нашого відділу на з'їзд Стов. У.Р.Д. Вибраний відділом делеґат не був признаний повноправним делеґатом, тому що занедбав свої членські обовязки і перестав бути членом Стоваришення. Відділ не маючи точних інформацій чи він є членом Стоваришення чи ні, на підставі його заяви, що він є членом нашої організації, поручив йому заступати відділ на З'їзді. Вже місяць минає від того часу, як відбувся З'їзд, він еще не вернув. (Він вдячний товаришам, що дістав від них на дорогу на схід. — Зам. складача.)

Помимо сього прикрого випадку члени відділу стараються і на дальше працювати для добра робітничої справи.

Член відділу.

Федора, Алта.

Дорогі Товариші!

В залученю посилаю вам передплату на "У.Р.В." і "Голос Праці" $5.00, а оден доляр на політичних вязнів Сх. Галичини. Перепрашаю, дорогі товариші, що троха запізно посилаю передплату, однак не буду вам описувати подробиць, бо ви і самі знаєте положенє бідного фармера, котрому в теперішних часах, можна сказати, нема житя, тілько мука.

З товариським привітом,

Гр. Йогімас.

СПРАВОЗДАНЯ.

РІЧНИЙ ЗВІТ УКР. РОБ. НАУК. Т-ВА ЗА 1922 Р. В ВЕНКУВЕР, Б. К.

Приходи за 1922 р.	$671.14
Розходи за 1922 р.	579.82
В касі на 1923 р. остало	91.36

Бібліотека складаєся з 539 книжок вартости $240.00. Інвентар $52.10. Заходом У.Р.Н.Т. вислано на фонд голодуючих на Радянській Україні $83.18.

На будову Роб. Дому в Венкувер, Б. К. зложили слідуючі товариші:

По $10.00: Гагалюк Андрій, Підручний В., Вільгош О., Гаврилюк І., Майданик Мих., Вакалюк Й., Гаврилишин С.; по $5.00: Луців І., Підручна Ю., Підручний Мих., Хомік П., Татарин В., Перейма Д., Стечишин Н.; по $3.00: Мельничук Р.; по $2.00: Бабій В., Тилявський; по $1.00: А. Ш., Проданюк Федора, Драган Мих., Каспер Ф., Михайловський Й. З представлень і вільної колекти вплинуло $25.75.

Разом в касі У.Р.Д. в Венкувер є $142.75.

З кінцем 1922 р. було 22 члени в У.Р.Н.Т.

До заряду на 1923 рік увійшли тт.: П. Перейма, секретар; А. Гагалюк, орг.; Н. Лапчук, заст. орг.; І. Стельмащук, фін. секр.; І. Томяк, бібліотекар; І. Далаврак, заст. секр.; С. Гаврилишин, І. Николаїв і М. Кошовський, контрольори.

Товариська робота від нового року ведеться успішніще. Членів сейчас є 38. До діточої школи учащає 22 дітей.

П. Перейма, секр.

Контрольна комісія:

Ф. Лапчук, А. Ольшевський, Іван Голик.

РІЧНЕ СПРАВОЗДАННЯ ВІДДІЛУ У.Р.Д. ІМ. С. МЕЛЬНИЧУКА.

Колмен, Алта.

Дня 7. січня відбулися річні збори відділу У.Р.Д. ім. С. Мельничука.

Зборами проводив тов. С. Маланчук, а секретарював тов. В. Семелюк.

На зборах старий заряд здав справоздання, і вибрано новий заряд на слідуючих 6 місяців. За час 1922 року відділ відбув 11 адміністраційних зборів, 16 спеціяльних, 21 спільних читань, 3 відчити і 5 пропаґандових. Устроїв 2 тов. забави, 1 представлення, 5 концертів, святкував 51-шу річницю Парижської Комуни, 5-ий рік істновання Рад. Республик і відбув вечір вшанування памяти погибших товаришів П. Шеремети, С. Мельничука і І. Цепка. Відділ тепер передплачує: "Укр. Роб. Вісти", "Укр. Щод. Вісти" і "Молот". До нового заряду вибрані слідуючі товариші: П. Попенюк, організатор; А. Галюк, фін. скр.; С. Данилюк, касієр; В. Семелюк, рек. секр.; К. Петруняк, бібліотекар; І. Костинюк, гардеробчик; І. Німцан, Йосиф Півтораковський і П. Багрійчук, контрольори.

Фінансове справоздання як слідує:

Приходи:

Готівка з 1921 р.	$24.35
Січень	101.05
Лютий	42.05
Март	176.35
Цвітень	26.70
Май	26.95
Червень	3.25
Липень	6.40
Серпень	17.15
Вересень	—
Жовтень	295.70
Листопад	210.55
Грудень	6.50
Разом	$936.90

Розходи:

Січень	$106.40
Лютий	47.00
Март	164.35
Цвітень	34.00
Май	33.50
Червень	5.75
Липень	9.30
Серпень	12.15
Вересень	—
Жовтень	211.25
Листопад	100.85
Грудень	6.00
Разом	$730.55

Повторення:

Прихід	$936.90
Розхід	736.55
В касі на 1923 р. остало	$206.35

За контрольну комісію: Іван Костинюк, Андрій Галюк, Петро Попенюк.

В. Семелюк, рек. секр.

РІЧНЕ СПРАВОЗДАННЯ У.Р.Д. І ДІТОЧОЇ ШКОЛИ В ВЕЛАНД, ОНТ.

В неділю, дня 7. січня відбулися загальні річні збори філії У.Р.Д. в Веланд.

Збори отворив тов. В. Матеєк. На предсідателя зборів вибрано тов. Прокопу, а секретарем т. Біліньського. Предсідатель забираючи слово пояснив ціль зборів і покликав урядників до справоздання за 1922 р.

Кождий клясово свідомий робітник повинен передплачувати і читати робітничу ґазету

The WORKER

Офіціяльний орґан Робітничої Партії Канади.

Передплата на рік виносить $2.00, на піврік $1.00.

Заплатіть передплату таки ще нині!

Адреса:

THE WORKER,
15 Queen Street West,
Toronto, Ont.

Тов. протоколярний секретар даючи звіт з діяльности філії заявив, що в 1922 р. відділ відбув 45 відділових мітінґів, 7 адміністраційних, 8 спеціяльних, 19 членських лекцій, відіграно 8 представлень, устроєно 5 забав, 3 базари і 1 вечерок. А також відділ роспосюднював робітничу літературу, о скільки це було можливе.

Фінансове справоздання представляється та:

Приходи:

Січень	$85.60
Лютий	157.74
Март	69.14
Цвітень	75.13
Май	21.25
Червень	36.45
Липень	14.75
Серпень	42.86
Вересень	42.89
Жовтень	20.77
Падолист	28.03
Грудень	63.51
Разом	$658.12

Розходи:

Січень	$84.53
Лютий	127.21
Март	100.89
Цвітень	50.70
Май	39.25
Червень	40.67
Липень	28.88
Серпень	62.80
Вересень	58.16
Жовтень	18.54
Падолист	37.02
Грудень	78.86
Разом	$727.51

Повторення:

Розхід	$727.51
Прихід	658.12
Недобір	$69.39

Повище справоздання заряду було приняте зборами.

Відтак наступив вибір нового заряду на 1923 р., до котрого увійшли слідуючі товариші: В. Матеєк, орґанізатор; І. Білінський, фін. секр; Д. Козловський, прот. секр.; С. Бурдельський, касієр; Т. Пеліщук, кольпортер; О. Пичель, гардеробщик, С. Прокопа, режісер; Н. Москалюк, господар; Д. Фодчук, А. Мальований і Я. Помейчук, контрольори.

Ново увійшовші до заряду товариші прирекли, що будуть щиро працювати для добра і розвою робітничого руху взагалі.

Відтак наступали внески і пропозиції на добро відділу і так як першим завданням на часі являється поміч пол. вязням Сх. Галичини, то було рішено, щоби підприняти активні кроки в збираню фонду. Також рішено скріпити женський відділ, який є складовою частиною філії.

Справоздання Діточої Школи при відділі У.Р.Д. в Веланд.

Шкільний комітет за 1922 р. відбув 12 шкільних засідань, 2 забаві, 2 базари, 2 вечері сміху і і концерт в формі живих образів.

Виказ фінансового справозданя представляється так:

Загальний прихід	$277.18
Загальний розхід	276.83
В касі остаєсь	.35

До нового комітету на 1923 р. увійшли отсі товариші: В. Матеєк, І. Білінський, А. Беркита, Ф. Гриджан, І. Білінський, Д. Фодчук, учитель.

До школи учащає поважне число дітей. Школа остається під повною контролею відділу У.Р.Д.

І. Білінський, секр. зборів.

ЖЕРТВИ НА СПЛАТУ ДОВГУ У.Р.Д. В ІСТ КИЛДОНАН.

На сплату довгу У.Р.Д. в Іст Килдонан зложили слідуючі товариші:

В. Шевчук $10.

По $5.00: А. Феній, Г. Панчишак, І. Куриш, О. Панчишак, Г. Сисак, П. Кулинич, В. Пашківський, В. Брус, А. Нєцкаж, П. Головчук, П. Ромах. Разом $65.00.

Заряд У.Р.Д. в Іст Килдонан складає щиру поряку всім жертводавцям за їх щирі жертви, зложені на робітничу інституцію.

Заряд.

Спростоване.

В числі 15-ім "У.Р.В." була поміщена подяка фармерсько-робітничого товариства в Брайтстон, Ман., в якій говориться, що згадане товариство дякує за подаровані книжки Гаманови, а має бути **Гакманови.**

В поквітованю жертводавців на політичних вязнів Сх. Галичини з Детройт, Злуч. Держави, ліста число 3849, "У.Р.В." ч. 14, замість Андрій Павлюк, має бути Андрій **Павшок,** а замість Никола Бульба має бути Никола **Кульба.**

ЗАБАВА В КОРИСТЬ "ГОЛОСУ РОБІТНИЦІ"!.

Відділи Секції Женщин-Робітниць в Вінніпеґу і Іст Килдонан устроюють в неділю, 4. марта, о годині 2.30 по полудни в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан

ВЕЛИЧАВУ ЗАБАВУ

Чистий дохід з сеї забави призначений на прес. фонд журналу женщин - робітниць "Голос Робітниці", який вийде на днях. Запрошуємо всїх товаришів і товаришок прибути на сю забаву і спричинитись до помочі нашому журналови.

Комітет.

УВАГА! ВЕЧЕР СМІХУ!

Відділ Секції Женщин-Робітниць ім. С. Мельничука при Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан відіграє **в суботу, 3-го марта, в Укр. Роб. Домі в Іст Кілдонан** знамениті три одноактівки, п. н.

"ЩАСЛИВИЙ КРАЙ",
"НЕПОВЕЛО СЯ",
"ВИВОРОЖИЛА".

Відділ Секції Женщин-Робітниць стараєть ся, щоб сї актівки вийшли як слід. В штуках беруть участь добірні сили відділу. Хто прийде і побачить сї чудові комедії, то певно вийде вдоволений. Повно сміху і гумору. Отже йдім всї і кличмо знакомих!

Вступ лише 35 центів. Весь дохід призначений на сплату довгу Укр. Роб. Дому в Іст Килдонан.

ПОВІДОМЛЕННЯ членам У.Р.Д. в Іст Килдонан.

Цим подається до відома членам Відділу Укр. Роб. Дому в Іст Килдонан, що місячні збори відбудуться в понеділок, 5-го марта о годині 7.30 вечером. Кождий член і членкиня повинні явитися на означений час, щоби не затягати до пізна зборів.

Заряд.

ПОШУКУЮ свого первого брата з села Русова, повіт Снятин, Галичина. Має перебувати в Венкувер, Б. К. Хтоби знав про него, або він сам зволить зголосити ся на адресу:

Niek Knihnisky,
Chipman, Alta. (18)

ПОШУКУЮ товариша Івана Процака з села Шиборик, повіт Городенка. Має перебувати в Іст Килдонан, Ман. Хто би про него знав або він сам прошу зголосити ся на адресу:

W. Bodnaruk
P.O. Aerial, Alta. (18)

ПОШУКУЮ товаришів Івана Татарчука, який має перебувати у Вінніпеґу і Петра Яворського, який має перебувати в Венкувер. Хто би про них знав або вони самі то прошу зголосити ся на слідуючу адресу:

M. Oleshko,
(18) P. O. Michel, B. C.

ПОШУКУЮ сестру Параску Буга з фамілії Гроховських, з села Пишатинці, пов. Борщів, Галичина, в дуже важній старокраєвій справі. В 1920 році перебувала в Торонто, Онт. Дорога сестро, зголоси ся до мене на адресу:

Mr. Alex Grochowsky
4459—30th St.
Detroit, Mich., U.S.A. (17)

ПОШУКУЮ свого брата Григорія Гарасима, родом з Мостів Великих, повіт Жовква, Галичина. Прошу зголоситись на адресу:

Anna Kapcio
460 Whitesboro St.
(20) Utica, N. Y.

ПОШУКУЮ свого брата Мілька Юрківського з села Теклівки, повіт Гусятин, Галичина, котрий перебуває від 1914 року в Алберті. Я маю дуже важну справу зі старого краю, про котру йому необхідно знати в найкоротшім часі. Хто-б про него знав, або він сам, прошу зголоситись на слідуючу адресу:

N. Yurkowski
P.O. Box 721
(19) Drumheller, Alta.

ВЕЛИЧАВА НАГОДА! Таку нагоду шкода пропустити. З причини виїзду до Злучених Держав продаю хату дуже тано. Хата — чотири кімнати і кухня, вода, купальня, добрий цементовий салер і мурований фундамент. Лише пів бльоку до стріт кари. Єсли купуючий зложить готівку згори, то дістане чистий контракт. Хата мусить бути спродана в двохтрох тижнях найдальше. Вартує $3.500, а продам за $2.600. Зголошуватись на адресу:

Nick Mysek,
436 Montrose Ave.,
Elmwood, Man. (20)